

NAPOKON POD ISUSOVOM ZASTAVOM

Neka ovo svjedočanstvo bude Bogu na slavu i na svaku hvalu jer mi je

puno toga učinio u životu, a što je najvažnije doveo me u život vječni već

na ovoj zemlji, tako da sam sada mirna, jer napokon imam najveću

sigurnost na svijetu; spasenje.

Obratila sam se prije tri godine na duhovnoj obnovi u Šurkovcu i od tada

idem često tamo. Susrela sam živog Isusa, počela živjet pobožno,

redovno na svetu Misu, čitanje biblije svaki dan, životna ispovijed, česta

ispovijed, počela radit na tome da oprostim svima sve, jer to On hoće

tako, ali mi je falilo jedno, nisam Mu predala svoje srce.

Nisam ni znala kako da to učinim. Često me to (ne)predanje srca pratilo

kroz ove tri godine. Na duhovnim obnovama svećenik je to često

spominjao, rekao bi: "Predajte svoje srce Bogu, barem to imate." Isus je

rekao da je čovjeku sve uzalud ako nije svoju dušu spasio, jer ovo je tu

raspadljivo, i ima vijek trajanja ali je raj i pakao vječan. A i u duhovnim

časopisima na koje sam nailazila, ovako je pisalo: "Najmanje što možemo

učiniti za Isusa je predati Mu svoje srce". Međutim, ja nisam znala kako to

učiniti, pa sam to pustila.

Pri Novoj 2016. godini, uhvati me nagli san i zaspim na svojem trosjedu.

U tom polusnu dođe mi pojam smrt i kako ćemo svi umrijeti i kako

vrijeme brzo leti... i najedanput čujem glas: " I ti ćeš isto umrijeti! Gdje

ćeš završiti?! Predaj mi svoje srce!". I tu se probudim i uhvati me strah;

pa ja ne želim u pakao. Zar ću stvarno završiti u pakao ako Bogu ne

predam svoje srce?! I stanem moliti: Gospodine, ja ne znam kako da ti

predam svoje srce, ali želim to učiniti, kod tebe je najsigurniji. Pomogni

mi jer ne znam kako da to učinim. Pošalji mi svoga Svetog Duha da mi

pomogne u tome.

I tada utonem u tu svoju molitvu...i počnu ovakva razmatranja: vidim

sebe ispred Isusa. Izvadim svoje srce rukom i stavim ga Isusu u ruku.

Tamo gdje je ljudsko srce smješteno, sada je kod mene rupa, jer sam

izvadila srce. I vidim u svojim prsima rupu. Tada zamolim Isusa:

"Gospodine, evo predajem Ti svoje srce, ali Ti sada učini da ono kod

Tebe i ostane". I Isus uzme to moje srce, otvori pretinac u svojim prsima,

stavi u nj moje srce, zatvori vrata tog pretinca, te ih zaključa nekoliko

puta i stavi lokot. Ključ slomi na dva dijela, pa ga proguta. Bog Isus mi je

tada podigao svoj palac prema gore kao znak da je sada sve u redu.

I tako sam ja predala svoje srce Gospodinu. To je moja molitva predanja

mog srca Gospodinu. Nije bilo teško. Za to nam je potrebna dječja vjera.

Tu vjeru nam Gospodin daje čitajući i razmatrajući Njegovu Riječ koju

nam je ostavio u Bibliji. Možemo Ga sve zamoliti, On će to učiniti, pomoći

će nam, jer jedva čeka da postanemo Njegovi sto posto.

Ovo pišem za sve vas, vjerujući da će mnogima pomoć, kako bi i vi imali

ono što je najvažnije, Život vječni.

I što nakon toga? Ustrajnost. Da, teška su to vrata, to je i Isus rekao, ali

isplati se, Život vječni je u pitanju.

Hvala Ti, Gospodine.